

попереднього бронювання та перевірки наявності вільних місць повинна бути налагоджена.

2. Чистота та порядок (Cleanliness). Технічний та обслуговуючий персонал зобов'язується стежити за чистотою і порядком у номерах, кухні та інших технічних приміщеннях готелю.

3. Безпека (Security). У готелі повинні прийматися необхідні заходи для забезпечення особистої безпеки клієнтів, а також для збереження їх речей.

4. Конфіденційність (Privacy). Керівництво готелю зобов'язується забезпечити належний рівень усамітнення та конфіденційності особистості.

5. Зручність (Comfort) Персонал засобу розміщення має забезпечити клієнтів всім необхідним для комфортного проживання та нічлігу та насамперед, готель повинен відповідати міжнародним стандартам, прийнятим Федерацією (IYHF) [2].

Формат готелів в Україні тільки розпочинає набирати обертів щодо впровадження в національну систему засобів розміщення, проте може виступати окремим перспективним сегментом ринку. Позиціонування готелів як економ-формату значною мірою привабить бюджетних туристів, зокрема молодь та студентство, що не прагне високого рівня обслуговування. Низька вартість розміщення за місце може виступати певним гарантом створення постійного потоку клієнтів, зниженню простою номерів, що призведе до зменшення витрат керівництва на їх утримання.

Отже, впровадження таких видів аналогічних засобів розміщення в Україні, як готель, можна вважати перспективним навіть за кризових умов.

1. Міжнародні правила по роботі готелів. Готелі в Києві: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу <http://hostel.in-kyiv.org/pravila-po-rabote-xostelov.html>

2. Готелі: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://green.ipm.lviv.ua/hostels/hostel.htm>

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ ПРИЧЕРНОМОРЬСЬКОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ

Мацегора Н.В.

Науковий керівник – Гордієнко Т.В., асистент

До рекреаційних регіонів України державно-міжнародного значення відносять: Карпатський (Закарпатська, Львівська, Чернівецька, Івано-Франківська області), Придніпровський (Київська, Чернігівська, Черкаська, Кіровоградська, Дніпропетровська, Полтавська області),

Поліський (Київська, Чернігівська, Волинська, Рівненська, Житомирська, Сумська області), Причорноморський (Одеська, Миколаївська, Херсонська області), Кримський (АР Крим) [1].

Найвагомішого стратегічного значення у формуванні туристичної галузі України становлять Карпатський, Причорноморський та Кримський туристсько-рекреаційні регіони, адже їх туристичних потенціал вважається найбільшим.

Починаючи з 2014 року помічена небувала тенденція відвідування українськими туристами Причорноморського району України в курортний сезон. Її основною причиною стала анексія Криму у березні 2014. Незважаючи на безліч негативних наслідків цієї події, вона стала поштовхом для розвитку українського внутрішнього туризму.

Незважаючи на часткові позитивні зрушення, у готельній галузі залишається цілий комплекс проблем, що у значній мірі перешкоджають гармонійному розвитку готельної індустрії в регіоні.

У зв'язку з великим напливом туристів адміністрації приморських міст і селищ Миколаївської, Херсонської, а особливо, Одеської областей виявили гостру недостатність номерного фонду для забезпечення комфортного відпочинку гостей. Вони зіштовхнулись і з іншими проблемами, такими як недостатній розвиток туристської інфраструктури, потужності інженерних систем міст, організації вивозу сміття, кваліфікації та кількості трудових ресурсів та інші. Тому на наступні роки стала мета покращити стан цих міст, посилити роботу працівників всіх сфер життєдіяльності.

У першу чергу проблеми стосуються рівня розвитку об'єктів і мережі готельної інфраструктури в регіоні, що значно поступають світовим стандартам якості і відповідності. Будівництво нових сучасних готельних комплексів рухається дуже повільно. В більшій кількості підприємств готельного бізнесу було здійснено лише перебудову та реконструкцію з метою збільшення площі номерів, поліпшення їхнього планування та створення зручніших і комфортніших умов для проживання.

В найпопулярнішому місті узбережжя, Одесі, відкриваються нові кафе і ресторани, готельні комплекси, побудували вже третій аквапарк в місті і другий зоопарк. Також номерний фонд поступово зростає і в таких містах, як Каланчак, Генічеськ, Коблево, Сергіївка, Грибівка, Затока, Кароліно-Бугаз.

Ринок нерухомості та будівельні компанії не могли не помітити позитивних змін в своїй галузі, тому вартість на купівлю або споруду об'єктів нерухомості зросла. Це не є сприятливою обставиною для українських підприємців. Багатьом з них так і не вдалося вийти на

новий рівень прибутку, через подорожчання євро та долару. Тому доцільно активніше залучати іноземні інвестиції в побудову готельних підприємств приморської території. Така пропозиція є актуальною і вигідною для інвесторів, через те що внутрішній туризм продовжує розвиватись, і влітку 2017 очікується більше туристів, ніж у минулому році [1].

Для подолання негативних факторів в розвитку готельної індустрії, необхідно, розв'язати питання фінансування через розробку механізму позабюджетного фінансування під державні гарантії. Представники іноземного капіталу оцінюють український ринок готельного бізнесу як складний, але перспективний для інвесторів. В Україні земельні ділянки можна купити значно дешевше, ніж закордоном. Крім того, вирішення багатьох юридичних питань є простішим. У цілому прогнозні потоки інвестицій можна вважати оптимістичними, але багато чого залежить від політики держави на ринку. Сучасна політика формування ринку готельних послуг в регіоні має відповідати критеріям економічної результативності, соціальної ефективності та екологічної безпеки.

Таким чином, бачимо, що обсяг роботи, яку треба здійснити для створення достатньої кількості місць номерного фонду на приморській території, є великим і потребує багато часу. Однак, умови, які склалися в зазначених областях, можуть позитивно вплинути на швидкість цього процесу вже в найближчі роки.

1. Школа І.М. Менеджмент туристичної індустрії: [навчальний посібник] / Школа І.М.; за ред. І.М.Школи. – Чернівці: ЧТЕІ КНТЕУ, 2003. – 662 с.

ПРОБЛЕМИ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТА КАТЕГОРИЗАЦІЇ ГОТЕЛІВ УКРАЇНИ

Малько О.В.

Науковий керівник – Гордієнко Т.В., асистент

Беручи до уваги, що споживачі туризму більш інформовані і претензійно відносяться до вибору засобу розміщення, коли справа доходить до якості і кількості туристських послуг, виходить так, що класифікація туристських готелів, а також сертифікація якості готельних послуг, стали необхідними вимогами до ринку туристських послуг.

Класифікація туристських структур являє собою задовану форму синтезу рівня комфорту і спектра послуг, і ґрунтується на репутації, моральному кліматі, а також на наборі стандартів обслуговування. Знак якості є зразком передового досвіду для впровадження та сертифікації якості готельних послуг на добровільній основі в області еко-